

особливостей підготовки кадрів у вищих навчальних закладах зі специфічними умовами навчання, які належать до сфери управління МВС України.

Підсумовуючи, треба відзначити, що Україна отримала ще один історичний шанс на побудову цивілізованої, демократичної та правової держави. Реалізувати його доведеться в надзвичайно складних умовах війни, які ні в якому разі не повинні бути причиною затримки чи скасування реформ. Ефективна реформа МВС України та відомчої освіти є ключовим елементом національної безпеки України.

Список використаних джерел

1. Про Національну поліцію : Закон від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради. – 2015. – № 40-41. – Ст. 379.

2. Бандурка О.М. До проблеми спеціальної підготовки керівників / Актуальні проблеми сучасної психології та педагогіки вищих навчальних закладів МВС України : матеріали наук.-практ. конф. (Харків, 14 берез. 2014 р.) / МВС України, Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х. : ХНУВС, 2014. – С. 186–187.

3. Уряд затвердив Концепцію і Стратегію реформування МВС [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=247699642&cat_id=244274160.

4. Проект Концепції вдосконалення правничої (юридичної) освіти для фахової підготовки правника відповідно до європейських стандартів вищої освіти та правничої професії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://goo.gl/qJ7QWY>.

5. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII // Відомості Верховної Ради України від 19.09.2014. – 2014. – № 37-38. – Ст. 2004.

*Мельник Олександра Андріївна, студентка архітектурного ф-ту
Наук. керівник: Деревінський Василь Федорович, д.і.н., проф.*

Київський національний університет будівництва і архітектури

ПРОБЛЕМИ СІЛЬСЬКОГО ТА ДРІБНИХ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Сільське господарство - одна з найважливіших галузей виробничої сфери, яке займається вирощуванням сільськогосподарських культур і розведенням тварин для забезпечення населення продуктами харчування, а промисловості - сировиною. Головним засобом виробництва у сільському господарстві є земля. Одночасно вона є і предметом праці, який завдяки родючості дає можливість вирощувати культурні рослини. Тобто земля є природним ресурсом, на якому базується сільськогосподарське виробництво.

З огляду на те, що Україна є великою сільськогосподарською державою і провідним постачальником продовольства в світі, вона знаходиться в центрі уваги міжнародної спільноти. У цій країні повним ходом йде оновлення і модернізація методів ведення сільського господарства, а також політики,

законодавства та виробничо-збутових ланцюжків, які мають вплив на виробників і на споживачів сільськогосподарської продукції.

Мало хто знає про те, що в Україні 90 відсотків овочів і фруктів і 80 відсотків молока виробляється дрібними фермами та селянськими господарствами. Необхідно відзначити, що в Україні до дрібних ферм відносяться будь-які селянські господарства, площа яких становить від 5 до 3 000 гектарів. У будь-якому випадку, в основному на чолі українських ферм стоять досвідчені керівники або сім'ї, що займають значну частку ринку. Однак вони стикаються з серйозними проблемами. Головними проблемами є: доступ до землі, доступність кредитів(для дрібних селянських господарств), нерозвинена інфраструктура: відсутність складських приміщень і ринкової інфраструктури, необхідність відповідності стандартам якості і безпеки продовольчої продукції, що йде на експорт.

В районі збройного конфлікту в Донецьку і Луганську перебувають тисячі селянських господарств. Яким чином вони виживають? Селянські господарства по обидві сторони від лінії конфлікту знаходяться в дуже складній ситуації, але з різних причин. Господарства, що знаходяться в підконтрольній уряду зоні, втратили російський ринок збуту, і також втратили ринки збуту у містах Луганську та Донецьку.

Позитивним є те, що Міністерство аграрної політики і продовольства України на даний момент приділяє особливу увагу розвитку дрібних фермерських господарств. У минулому підтримка надавалася великому агропромислому виробництву, але зараз відбувається зміна пріоритетів. Поточна програма спрямована на розвиток певних категорій дрібних фермерських господарств. Але так як більша частина території України практично не постраждала від збройного конфлікту, фермерам з постраждалих районів не просто знайти нові внутрішні ринки збуту через існуючу конкуренцію.

Українські виробники молочної продукції в даний час відчувають великі труднощі з пошуком ринків збуту. Багато країн Європи стикаються з тією ж проблемою: у нас спостерігається перевиробництво молочної продукції. У багатьох європейських країнах виробники зараз отримують за продаж своєї продукції 50 відсотків від того, що отримували два роки тому; а багато хто з них були витіснені з бізнесу. В Україні також стоїть питання перетворення молочних господарств з метою підвищення їх ефективності та перекладу на використання ефективних технологій виробництва. Це болючий процес, який повинен бути здійснений. Навіщо? Щоб зробити їх економічно доцільними.

Було б помилкою звертати увагу тільки на великих виробників. Що в цьому випадку відбувається з сільськогосподарськими районами? Якщо у нас будуть існувати лише крупні господарства, ми отримаємо пусті міста в сільській місцевості, безробіття та відтоки населення. Підтримка мелких фермерських господарств є найважливішою стратегією підтримання життя на селі та розвитку сільських районів.

Більшість українських виробників молочної продукції не зможуть зробити інвестиції, необхідні для забезпечення їх конкурентоспроможності, якщо будуть як

і раніше боротися поодиночі. Багато країн Європи стикаються з тією ж проблемою: у нас спостерігається перевиробництво молочної продукції. У багатьох європейських країнах виробники зараз отримують за продаж своєї продукції 50 відсотків від того, що отримували два роки тому; а багато хто з них були витіснені з бізнесу. В Україні також стоїть питання перетворення молочних господарств з метою підвищення їх ефективності та перекладу на використання ефективних технологій виробництва. Це болючий процес, який повинен бути здійснений. Для чого це потрібно? Щоб зробити їх економічно доцільними.

Однією з головних проблем розвитку сільського господарства є екологічність. Тож як справи з екологією в Україні? Наскільки серйозні проблеми існують?

Існують серйозні побоювання. Наприклад, деградація і ерозія ґрунтів, викликана поганим станом вітрозахисних лісосмуг. Іригаційна інфраструктура зношується і технологічно застаріла, що означає марнування водних ресурсів. Крім того, існує проблема забруднення вод, викликана недоліками в управлінні каналізаційними системами, а також зараження ґрунтів та води через неправильне використання хімічних добрив.

Україна є одним з найбільших ринків заборонених пестицидів. Їх використання може призвести до накопичення залишків пестицидів в ґрунті і воді і, отже, в сільськогосподарської продукції. Це негативно позначається на їх збуті.

Країна потребує прийняття стратегії реагування на кліматичні зміни, а це означає роботу за двома основними напрямками діяльності. Перше - забезпечення адаптації сільського господарства до більш високих температур і інших наслідків зміни клімату. Друге - зміна методів ведення сільського господарства з метою зниження частки галузі в викидах парникових газів. ФАО спільно з Україною та багатьма іншими країнами працює над впровадженням кліматично оптимізованих методів ведення сільського господарства - ресурсозберігаючого сільського господарства, наприклад, використовуючи технологію зниженою або нульового обробітку ґрунту. Зазначені зміни буде не просто впровадити власникам дрібних селянських господарств.

Хочу розповісти свої думки щодо майбутнього сільського господарства України, які у нас є перспективи та досягнення вже на даному етапі.

Україна має в своєму розпорядженні 30 відсотів всього світового чорнозему, і це надзвичайно позитивна відправна точка. Сільське господарство, як і раніше буде одним з ключових чинників української економіки. Все пов'язане із сільськогосподарською галуззю - переробка, торгівля, постачання сировини - має тут величезний потенціал. У молочній промисловості виробничий потенціал все ще дуже високий. Зерна може проводитися ще більше, ніж виробляється в даний час. За виробництвом соняшнику Україна вже займає перше місце в світі.

Проте, щоб залишатися конкурентоспроможною і забезпечувати сталий розвиток, Україна потребує розвитку інфраструктури, проведенні досліджень і розробок, організації систем навчання, поліпшення виробництва насіння, а також в прийнятті державної політики, що стимулює розвиток сільського господарства. Сільським виробникам необхідно забезпечити доступ до земельного ринку з однозначними правилами гри, і в доступ до джерел фінансування.

Незважаючи на всі існуючі проблеми, я з великим оптимізмом дивлюся на майбутнє українського сільського господарства. Сподіваюсь, що Україна буде ключовим гравцем у забезпеченні глобальної продовольчої безпеки, все ж таки підвищиться рівень сільського господарства й Україна стане кращим світовим партнером.

Список використаних джерел:

1. Сельское хозяйство Украины – чего ждать в будущем? [Електронний ресурс] / Інтерв'ю з координатором регіональних стратегічних програм FAO в Європі та Центральній Азії Р. Йеле. – Режим доступу : <http://www.fao.org/europe/news/detail-news/ru/c/447171/>.

*Мельник Софія Іванівна, студентка будівельного фак-ту (ПЦБ-45)
Київський національний університет будівництва і архітектури*

ТЕОРІЇ СОЦІАЛЬНИХ ЗМІН ТА МОДЕРНІЗАЦІЇ В СОЦІОЛОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ

Соціологи впродовж тривалого часу вивчали переважно незмінні, сталі процеси, сформовані інституції та структури. Сьогодні ж необхідно вивчати нестійкі соціально-політичні стани, різноманітні перехідні процеси, які радикально змінюють спосіб поведінки індивіда, оскільки сучасний світ дедалі частіше характеризується як мінливий.

Соціальна зміна — це перехід соціального суб'єкта з одного стану в інший, істотна трансформація соціальної організації, соціальних інститутів. Соціальні зміни виявляються у виникненні, деформації та зникненні певних елементів соціальної системи, трансформації її внутрішніх та зовнішніх зв'язків. Зміни в окремих соціальних структурах становлять зміст їх функціонування, а зміни в соціальній системі в цілому — зміст її розвитку.

Термін "соціальна зміна" був введений у науковий обіг 1923 р. американським соціологом У. Огберном в його книзі "Соціальна зміна". У вітчизняній соціології дане поняття вживалось рідко. Поширенішим було поняття "соціальний прогрес".

Перші соціологічні спроби пояснити зміни, що відбуваються у суспільстві, пов'язані з ім'ям О. Конта, який виокремив такі галузі науки як соціальну статистику та соціальну динаміку. Проте О. Конт, як і більшість мислителів XVIII — першої половини XIX ст. (Ж. Кондорсе, К. Сен-Сімон, Г. Спенсер та інші), соціальну зміну виразив через ідею прогресу, ототожнюючи соціальну динаміку з соціальним поступом.

Характерною рисою еволюціоністських теорій було визнання закономірності, природності, необхідності, спрямованості, тривалості змін. Розвиток людства вчені уявляли як прямолінійний процес руху людських суспільств від простого до складного. Цей рух є постійним та незворотнім. О. Конт, Г. Спенсер та інші вчені зосереджували увагу на визначенні стадій, етапів, які має пройти суспільство на шляху прямолінійного сходження до